

Patrik Lindenfors om Romney och religionen

Mitt Romneys religion är ingen privatsak

Publicerad: 2012-09-12, Uppdaterad: 2012-11-12

Om författaren:

Patrik Lindenfors är evolutionsbiolog och författare till böckerna *Gud finns nog inte* och *Samarbete*.

Saknar Mitt Romneys tro helt betydelse för vår bedömning av honom? Det verkar Louis Herrey mena i sin artikel Medeltida att attackera Mitt Romney för hans tro. Ordet "medeltida" i titeln är förstås valt för att leda tanken till de religionsförföljelser som skedde under medeltiden. Louis Herrey glömmet praktiskt nog bort att dessa förföljelser helt och hållet utfördes av troende. En granskning av mormonernas tro är något väsensskilt från att bränna Romney på bål, som man hade gjort på den tiden. Medeltiden är ett bättre exempel på vad som händer när människor med underliga trosföreställningar hamnar i maktposition.

Det är intressant att Louis Herrey nästan helt väljer att låta bli att försvara sin tro. Han avfärdar all kritik genom att skriva "Om man bara vill är det enkelt att hitta knäppa saker inom alla livsåskådningar." Som om det skulle göra saken bättre? Louis Herrey verkar mest vilja att vi ska lämna ämnet. Men eftersom Mitt Romney är aktuell som amerikansk presidentkandidat måste mormonernas läror granskas. En aktiv kristen hade välkomnat en sådan här chans för att presentera sin tro för omvärlden, men Louis Herrey gör tvärtom och börjar prata om något annat. Varför? Det får alla varningsklockor att börja ringa.

Mitt Romney är inte lika tillbakahållen med sin religions betydelse för sin personliga utveckling. Romney har beskrivit sin tro som "det enskilt viktigaste inflytandet i mitt liv." Han har innan han blev politiker varit biskop och församlingsledare i mormonkyrkan. Hans tro är således ingen perifer del av hans liv, utan en stor och central komponent. Vad tror han på egentligen?

Som Los Angeles Review of Books formulerat det, så är den stora skillnaden mellan mormoner och andra sekter att det sena grundandet av mormonkyrkan finns dokumenterat och verifierat av ett flertal vittnen och historiker. Mormonism kräver därför en annan slags tro än exempelvis kristendom, hinduism eller islam, vars grundande är gömt i historiens dunkel. Det krävs en väldigt speciell sorts lydnad att bortse ifrån alla inkriminerande evidens på Josephs Smiths ohederlighet och de exempel på uppenbara bluffar som finns inbyggda i mormonismens centrala teser.

Ett tydligt exempel rör Abrahams bok, en bok som mormonkyrkans grundare Joseph Smith översatte från en egyptisk papyruskrift som han köpte från en kringresande mumieutställning. Enligt Smith var skriften skriven av patriarken Abraham själv. Skriften ansågs så viktig att mormonkyrkan kanoniserade texten och gjorde den till en integrerad del av mormonismen.

Man trodde länge att papyrysskriften som låg till grund för Smiths översättning försvann i en stora elden i Chicago, 1871. Men fragment av skriften dök upp igen 1966 i New Yorks Metropolitan Museum of Modern Art och i mormonkyrkans arkiv. När egyptologer granskade skriften visade den sig inte ha några som helst likheter med det som Smith påstått, utan att det rörde sig om en relativt vanlig egyptisk begravningstext. Smith hade hittat på alltihop - hela Abrahams bok.

Mormonerna påstår vidare sådant som att Jesus tog sig till Nordamerika efter sin uppståndelse, att de Nordamerikanska indianerna är direkta ättlingar till judiska invandrare vars kultur förfallit, att svart hud är ett straff från gud, och att kor, får, oxar, hästar, grisar, getter och höns fanns på den amerikanska kontinenten innan Européerna tog dit dem. Alla dessa saker är uppenbarligen falska (förutom möjligen delen om Jesus nordamerikabesök som med lite god vilja kan betraktas som bara *förmodligen* falsk). Man tror också på en stjärnplanet Kolob där Gud bor (eller som ligger nära där Gud bor) och att Lucifer var Jesus lillebror.

Visst kan vissa av de här föreställningarna avfärdas på det sätt som Louis Herrey gör, att det är "enkelt att hitta knäppa saker inom alla livsåskådningar," men skulle det inte vara klädsamt att i så fall låta meddela att man faktiskt inte tror på dem längre, eller i alla fall *vilka delar* man inte längre tror på? Och när det nu visat sig att Joseph Smith lurat sina anhängare genom att helt *hitta på* en översättning till en papyruskrift, vad finns det då för trovärdighet kvar?

[Patrik Lindenfors](#) (30 artiklar)